

Ob dnevu slovenske kulture je prav, da se spomnimo in tudi zahvalimo mnogim kristjanom, ki na svojih področjih skrbijo za slovensko kulturo. H kulturi spadajo tudi: skrb za lepoto in urejenost cerkva, kapelic, svetih znamenj (križev, kužnih znamenj idr.); hvala skrbnikom, čistilcem in urejevalcem cerkva in okolice ter svetih znamenj; lepota bogoslužja (sv. maša, pobožnosti, slovesnosti); hvala mašnikom, bralcem Božje besede, molivcem rožnega venca in članom Živega rožnega venca, bralcem Slomškovega bralnega priznanja, cerkvenim pevcem, zborovodjem, organistom in drugim inštrumentalistom, sodelavcem pri organizaciji praznovanj in romanj (gasilcem, tehnikom, redarjem); ohranjanje ljudskih in cerkvenih običajev; hvala kolednikom v trikraljevski akciji in odraslim kolednikom, organizatorjem miklavževanja; praznovanje zakonskih jubilejev, praznika staršev in starih staršev; spomini in molitev za rajne. Hvala vsem, ki se zavedate, da so cerkveni prazniki in vsi obredi, povezani z njimi, tudi del slovenske kulture, in jih ohranjate ter prenašate na naslednje rodove.

Kako čudovita je slovenska pokrajina, ki jo krasi skoraj 3000 lepo urejenih cerkva in kapelic. Še lepša je slovenska beseda v teh cerkvah, ki razodeva vsebino Svetega pisma. Velika zahvala gre vsem, ki nam podajate Božjo besedo kot bralci beril, psalmov, evangelijev in razlagalci Božje besede. Posebej smo lahko hvaležni pevskim zborom, ki bogatijo bogoslužja s petjem slovenskih ljudskih in zborovskih pesmi, ki so zaradi harmoničnega štiriglasja edinstvena posebnost v evropskem prostoru. Najlepše skladbe so bogoslužnega in ne posvetnega značaja in jih pogosto slišimo le v cerkvah.

Naj bo še naprej kultura del Božje slave, del slovenstva in del nas. Zato si prizadevajmo ohranjati slovensko besedo, slovensko pesem, lepe verske običaje in bodimo ponosni slovenski kristjani.

• Ponedeljek, 14. februar: molitev za **duhovno in moralno prenavo** našega naroda; ob 17.00 molitev pred Najsvetejšim in priložnost za sv. spoved, ob 18.00 sv. maša. • Sreda, 2. marec: **pepelnica** – začetek postnega časa. Pri jutranji in večerni maši obred pepeljenja. • Četrtek, 3. marec: pri večerni maši molitev za **duhovne poklice**; molitev oblikujejo pobiralci in ministranti. • Pod korom je na ogled **razstava** izdelkov pridnih otrok, bralcev Slomškovega bralnega priznanja.

Župnija Ptujška Gora, Ptujška Gora 40, 2323 Ptujška Gora
Tel.: 794 42 31, e-pošta: minoriti.ptujaska.gora@rkc.si
Župnijski list na internetu: <http://www.ptujskagora.eu/>

Izdal: Župnijski urad Ptujška Gora, ureja: p. Martin Gašparič, jezikovni pregled: Barbara Rodošek

Iz pisma bolnikom ob 30. svetovnem dnevu bolnikov 11. februarja 2022

Ko se srečujem z bolniki, ki jim z ničimer ne morem pomagati, tudi sam – kakor oni – postajam nemočen in tako spoznavam, da je vse, kar lahko naredim, to, da sem tam, da ne grem proč, čeprav bi lahko šel, da ostajam tak, kot sem, tudi s svojo tišino, če nimam drugega. To je moja največja moč, verjetno tudi največ, kar lahko naredim kot duhovnik, kot starš, kot vzgojitelj, kot človek. Naredim, kar moram in kar lahko, in potem prepustim svoje nemočne roke Bogu ... ker Bog deluje predvsem tam, kjer je človekova nemoč.

Zdravje bolnikov

In potem lahko razumemo, kako nekaj velikega so Jezusovi blagri. Oznanjajo namreč pomembno novico, da človek ni nikoli sam, tudi ko je obdan z ničimer drugim kot s tišino ali enakomernimi zvoki medicinskih naprav. In da človek morada to še najbolj začuti prav tedaj, kadar je »ubog«, da prav tedaj začuti ljubezen Boga, kajti te se zavedajo samo ljudje, ki so predmet Jezusovih blagrov. Ker so samo ti ljudje tisti, ki se Bogu pustijo imeti radi. To so tisti, ki to ljubezen iščejo, si je želijo, hrepenijo po njej. Ki jo potrebujejo. Za to pa moraš biti prav nemočen, ubog, neuspešen.

Naša stiska je tako prostor naše svetosti, naša človeška tema, v kateri iščemo in si želimo Boga. Kajti ko smo ubogi in žalostni, ko si želimo bližine, si želimo Boga. Ko smo sredi sovraštva in se borimo za mir, si želimo Boga, in ko se borimo s seboj, da bi postali usmiljeni, si želimo Boga. In takrat smo mu najbližje, takrat zaslutimo Njegovo bližino. S svojim pomanjkanjem začutimo dotik Boga, ki ne boža vedno in razvaja, je pa vedno blizu.

Zato »blagor nam«, kadar smo ubogi. Ker imamo takrat Boga najbližje.

Marko Rijavec, dubovnik

Sinoda za živo cerkev

Velik izziv sinodalnega procesa, ki se bo končal s sinodo škofov, je sodelovanje vseh vernikov v življenju Cerkve. Mnogi kristjani so navajeni prihajati v cerkev kot v supermarket. Prideš, malo moliš in po potrebi plačaš mašo; razen kakšnega pohujšanja nas drugo ne zanima. Ne zanima nas, kako je z veroukom naših otrok. Ne zanima nas, kako živijo mladi, ne zanima

nas, kako Cerkev rešuje svoje finančne težave. Temeljno povabilo sinode je, da bi se preprosti znali pogovarjati, poslušati in izraziti svoje mnenje, izkušnje in predloge. Sinoda pomeni izraziti možnost, da bi povedali, kaj mislimo o Cerkvi, o veri, o tem, kaj bi lahko izboljšali v svojem vsakodnevem krščanskem življenju. Na prvem mestu pa je poslušanje, kajti poslušanje bližnjega pomeni spoštovanje človeka in izraz dostojanstva, ki mu ga pripisujemo.

Smisel sodelovanja v življenju Cerkve ni toliko v tem, da bi vsak počel vse, ampak v tem, da bi si znali posredovati svoje izkušnje, predvsem pa da bi vsak mogel izraziti, kako je živeti krščansko vero v svetu, kakšni so izzivi današnjih časov, katere probleme in pereča vprašanja prepozna, predvsem pa, kje je trpljenje. Vsi bi si morali prizadevati v razmišljanju o tem, kje so znamenja, da ljudi žeja po Bogu. Ta znamenja bi morali nenehno odkrivati in se spraševati o njih; seveda pa se moramo za to med seboj spodbujati in si odpirati oči. Če hoče Cerkev preživeti v sedanjem času, se bo morala soočiti z izkustvom sodobnega človeka, to izkustvo razumeti in ga prinesiti kot daritveni dar pred Boga. Istočasno pa bodo morali z vsem srcem iskati odgovor v Božji besedi. Sodelovati pomeni pomagati si med seboj, da bi bolje razumeli Božjo besedo v luči sedanjega časa. Sodelovati pomeni videti, kaj je najbolj potrebno, in storiti to, kar je možno, seveda v harmoniji z občestvom, ob nenehnem prilagajanju in iskanju soglasja skupnosti.

p. Martin Kmetec, izmirski nadškof

V vseh župnijah – torej tudi v naši – se bodo od februarja do aprila vrstili sinodalni pogovori po župnijskih skupinah. Animatorji vodenja pogovorov (izbrani člani ŽPS) vas bodo povabili k temu srečanju.

Za kulturo bivanja

**Lepo je, da zatonem
od sveta k Bogu,
da vzidem Vanj.**

Sv. Ignacij Antiobjski

**Ob večernem zvonjenju
moram prebrati
dnevno zgodbo;
svojo zgodbo med
Tvojimi zgodbami.**

**Večer, ko tega ne storim,
me posrka**

**v praznino,
v počasno umiranje,
ne znam več izreči:**

»Hvala, Oče!«

Izgubim

**svoje ime,
postanem ego
brez ljubezni.**

Zvonovi oznanjajo

Božjo povest.

Spet se razveselim

**prebujanja življenja,
vabila mojega
Stvarnika,**

**slišim ga,
kliče moje ime.**

Stanka Mibelič